

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 3 (“Det skabte” og verdensaltets kosmiske grundenergier) – Lektion 13

Tankelivets grundenergier

41.

Som omtalt i stk. 3-25 omfatter grundenergiernes B-gruppe intelligensenergien, intuitionsenergien og hukommelsesenergien, hvilke 3 grundenergier også omtales som tankelivets grundenergier, idet det primært er disse tre, der bærer Jegets tankeliv.

Imidlertid ligger det nær at spørge, hvad der egentligt forstås ved begrebet: tankelivet; og hvad er i det hele taget “en tanke”? -Ved tankelivet forstås den side af den samlede bevidsthedsvirksomhed, der af Jeget registreres som “tænkning”, hvilket igen vil sige den specielle virksomhed, der består i at danne og manipulere med åndelige objekter, som af Jeget opleves som tankebilleder af en mere eller mindre abstrakt karakter. Og hermed er også givet svaret på, hvad der forstås ved en tanke. Herved forstås et “åndeligt objekt”, der af Jeget opleves som en billeddannelse af en mere eller mindre abstrakt karakter, men vel at mærke en billeddannelse, som er eller i hvert fald kan være sammensat af både visuelle elementer (synselementer), lydelementer, lugt- og duftelementer, smagslementer og til en vis grad også af fornemmelseslementer. – Som praktiske eksempler på tænkning og tanker kan bl.a. udtrages:

På foranledning af et bestemt ønske kan man (mennesket) i sin såkaldte indre verden genkalde sig et indtryk af den såkaldte ydre (fysiske) verden og man kan efter behag gruppere om på de enkelte detaljer af dette i den indre verden frembragte tankebillede. Evnen til (bevidst) at kunne gennemføre denne virksomhed defineres som “tænkeevnen”, processen selv defineres som “tænkningen” eller tankeprocessen, og det frembragte åndelige produkt i form af tankebilleder og disses kompositioner defineres som “tankerne” eller “tanken”.

Tænkningen behøver imidlertid ikke at forme sig efter slet så naturalistiske og elementære retningslinjer, som det er tilfældet i ovenstående eksempel. Således vides det, at man på grundlag af det kendskab, der haves til den såkaldte ydre verden, i sin indre verden kan frembringe et scenarium, som kun har meget lidt eller måske slet intet med den kendte ydre fysiske verden at gøre, hvilket altså vil sige billedet af et scenarium eller en verden, som med hensyn til sin komposition helt og holdent er et originalt produkt af sit ophavs tænkeevne. I dette tilfælde har tænkningen altså fjernet sig en lille smule fra den rent naturalistiske linie til fordel for en mere abstrakt betonet linie, og tænkeevnen fungerer i sådanne tilfælde i større eller mindre grad som en fantasi- eller imaginationsevne, hvilket altså her vil sige som en evne til at frembringe tankebilledformer og -kompositioner, der ikke er en slavisk kopi af den ydre verden, sådan som denne normalt opleves, men derimod et originalt udtryk for sit ophavs personlige smag, ønske og skabende individualitet og færdighed. – Det er udslag af en sådan fantasibetonet tænkning, vi i den fysiske verden møder i form af f.eks. eventyr, ekspressionistisk og surrealistisk kunst, tegnefilm og tegneserier i den Walt Disney’ske stil samt alt, hvad der kommer ind under begrebet science fiction.

Hermed har vi set et eksempel på en rent naturalistisk tænkning samt et eksempel på en tænkning, der er præget af et vist abstrakt indslag. Men der vil også kunne fremdrages eksempler på en tænkning, i hvilken det abstrakte element i stadigt højere grad gør sig gældende, hvilket altså vil sige en tankevirksomhed, hvis resulterende objekter i stadigt stigende grad er uden relation til den ydre

håndgribelige verdens fysiske objekter, således som de normalt opleves. Dette forhold giver anledning til behovet for at tale om tænkning på forskellige planer af indbyrdes "højere" og "lavere" natur henholdsvis alt efter, hvor kompliceret og abstrakt betonet tænkningen er. Som praktiske eksempler på højere tankevirksomheder og dermed tankevirksomheder, der hører hjemme på højere og således mere abstrakte planer, kan nævnes talbehandling, tænkning i aritmetiske, geometriske og matematiske baner m.v. samt filosofi og logisk metodik.

Endelig gives der et eksempel på en tænkning af en særlig sublim og 100 procent abstrakt karakter, nemlig den kosmiske tænkning. Denne er i sin renkultur en tænkning, inden for hvilken der opereres med objekter, som i ingen som helst retning – hverken kvantitativ eller kvalitativ – er i besiddelse af form, konturer eller begrænsning. Som de "groveste" af disse kosmiske tænkningsobjekter kan nævnes bevægelsesarterne, grundenergiene og de kosmiske skaberprincipper, og som eksempel på den kosmiske tænkning mere subtile objekter kan nævnes de højintellektuelle facitter, i hvilke livsmysteriets løsning og de evige kosmiske grundsandheder eller visdomme er inkarnerede, og som kun er sansemæssigt tilgængelige for Jeget gennem intuitionsevnen. (Vedrørende tænkning og tanker: se endvidere L.B.I, stk. 186-209 samt 222-226.)

42.

Vi har her med i yderst korte træk forsøgt at give en elementær fremstilling af, hvad der forstås ved begreberne "tænkning" og "tanker". Derimod har vi endnu ikke her berørt spørgsmålet om, hvorledes tænkningen praktiseres, eller hvad en tanke er rent objektivt og substantielt. Af disse 2 problemer vil kun det sidste blive omtalt i nærværende kapitel om grundenergiene, medens det førstnævnte derimod er reserveret en særlig omtale i det følgende kapitel om det levende væsens bevidsthed eller psyke.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad en tanke er rent objektivt og substantielt, kan det i overensstemmelse med, hvad der allerede i stk. 1-18 er blevet oplyst, i første række anføres, at en tanke i objektiv, substantiel henseende er identisk med en til karakteren svarende speciel kombination af energivibrationer. Og i anden række kan det i naturlig fortsættelse af, hvad der i lektion 11 og 12 er blevet oplyst, anføres, at en tanke er identisk med en til karakteren svarende speciel kombination af vibrationer eller svingninger i det af tyngde- og følelsesenergien dannede psykiske kraftfelt eller P-kraftfelt, hvilken svingningskombination af Jeget netop registreres og opleves som et bestemt tankebillede af en mere eller mindre naturalistisk eller abstrakt karakter. At der er logisk overensstemmelse mellem disse 2 definitioner af en tankes objektive og substantielle identitet fremgår af, at vibrerende eller svingende kræfter og dermed vibrationer eller svingninger i et kraftfelt netop er identiske med energivibrationer.

Med andre ord: i objektiv og substantiel henseende er de såkaldte "tanker" identiske med specielle mere eller mindre komplicerede kombinationer og systemer af svingninger i det af tyngde- og følelsesenergien dannede P-kraftfelt, hvilke svingninger af Jeget subjektivt opleves som netop specielle åndelige objekter af "billedmæssig" karakter. – Heraf følger, at tænkning rent principielt består i at frembringe velkontrollerede, organiserede svingninger og svingningskombinationer i Jegets psykiske kraftfelt. Til dette formål råder Jeget over et system af psykiske organer, der udgør en integrerende del af P-kraftfeltet, og som vi i det følgende kapitel skal lære at kende som Jegets sjælelige struktur eller "sjælen". (Se eventuelt L.B.VI, stk. 2158, 59 og 60.)

43.

Det er allerede ved flere lejligheder blevet betonet, at det kun er rent analytisk, det lader sig gøre at adskille tanke- og følelseslivet, idet disse to sider af bevidsthedslivet i praksis danner et uadskilleligt, samarbejdende hele. At det forholder sig således, får vi igennem forståelsen af de nærmest

foranstående analyser en ny bekræftelse på. Thi af disse fremgår det, at tankelivet uløseligt knytter sig til det samme P-kraftfelt, som bærer følelseslivet, dog med den forskel, at medens følelseslivet i objektiv henseende baserer sig på særlige spændingsforhold mellem tyngde- og følelsesenergien, så baserer tankelivet sig på, at de i P-kraftfeltet af tyngde- og følelsesenergien dannede psykiske kræfter befinder sig i en tilstand af organiseret og velkontrolleret svingning eller vibration. Der er med andre ord for tankelivets vedkommende tale om, at dette specielt knytter sig til oplevelsen af svingningerne i P-kraftfeltet, medens i modsætning hertil følelseslivet jævnfør stk. 3-36, 37 specielt knytter sig til oplevelsen af spændingstilstandene i dette; men i begge tilfælde er altså de pågældende 2 sider af bevidsthedslivet, som det vil kunne ses, meget nøje forbundet med det samme kraftfelt og de samme kræfter, hvorved kontinuiteten mellem tanke- og følelseslivet tydeligt lader sig iagttage. I sit hovedværk har Martinus med indførelsen af begrebet "tanke-klima" i vid udstrækning taget hensyn til dette kontinuitetsforhold, idet dette begrebs første led refererer til den "del" af en given åndelig eller psykisk manifestation (se stk. 2-4), der henhører under tankelivet, medens begrebets andet led refererer til den "del" af den samme manifestation, der henhører under følelseslivet. Vi skal senere i et kapitel om tankeklimaer og kosmisk kemi få lejlighed til at konstatere, at dette begreb betegner nøglen og indgangen til en umådeligt fængslende verden, til et kosmisk kemisk laboratorium af den mest fascinerende art.

Som før nævnt er tankelivet særligt knyttet til oplevelsen af svingningerne i det psykiske kraftfelt, og i forvejen ved vi, at tankelivet primært bæres af grundenergiernes B-gruppe, intelligensenergien, intuitionsenergien og hukommelsesenergien. Følgelig må der bestå et meget intimt tilknytningsforhold mellem de førstnævnte svingninger på den ene side og de sidstnævnte grundenergier på den anden side, hvilket netop også er tilfældet. Det er nemlig specielt igennem de pågældende svingninger og svingningskombinationer – eller for at være helt nøjagtig: igennem kontrolleringen, moduleringen, styringen og organiseringen af de nævnte svingninger og svingningskombinationer, tankelivets 3 grundenergier manifesterer sig og gør sig gældende, hvorved deres større "finhed" og mindre materielle natur målt med den, der er gældende for A-gruppens grundenergier, i øvrigt røber sig. Og vi skal i overensstemmelse hermed i det nærmest følgende gå over til at gøre rede for hver enkelt særlige mission og specifikke karaktertræk, idet vi med hensyn til fremstillingen vil følge den samme 4-punkts fremgangsmåde som ved gennemgangen af følelseslivets grundenergier. Dog skal vi af praktiske grunde, som senere vil fremgå, gøre brud på reglen at beskrive grundenergiene i den rækkefølge, i hvilken de indgår i grundenergiorganisationen. For B-gruppens vedkommende vil vi beskrive grundenergiene således, at hukommelsesenergien først gøres til genstand for omtale, dernæst intelligensenergien og endelig intuitionsenergien. (Se i øvrigt L.B.VI, stk. 2174-2177.)

HUKOMMELSESENERGIEN

Sjette kosmiske grundenergi

44.

Medens følelseslivet af Jeget primært opleves som en serie mere eller mindre hurtigt skiftende stemninger, opleves tankelivet derimod som allerede antydnet som en stadig strøm af billeder og billedformationer: og medens det kan være overordentligt vanskeligt at give en virkelig eksakt og veldefineret beskrivelse af en bestemt stemning, er det derimod i almindelighed betydeligt lettere at give en sådan beskrivelse af en bestemt tanke, netop fordi den opleves som et konkret billede eller billedkombination med relativt letdefinerlige egenskaber såsom form, farve, størrelse, struktur, lyd-,

lugt-, duft- eller smagsdataer m.v. hvor de fire sidstnævnte egenskabsgrupper – grundet på deres invisuelle natur – i denne forbindelse dog kun er af sekundær betydning.

Disse tankebilleder kan godt være helt igennem symbolske og abstrakte. Dette er f.eks. tilfældet med hensyn til tal, ord, skrifttegn, begreber og matematiske symboler, der jo i hvert fald for de fire førstnævnte kategoriers vedkommende spiller en særdeles stor rolle for den af mennesket befordrede tankeskabelse. Men tankebillederne kan som bekendt også være af en mere naturalistisk art, hvormed menes, at de i større eller mindre renkultur udgør realistiske kopier af de i naturen forekommende objekter, således som vi oplever dem. Dette er jo tilfældet med hensyn til alle de tankebilleder, Jeget igennem sin sansemæssige berøring med naturen på det fysiske materieplan tilegner sig. Og tilsammen udgør disse naturalistiske tankebilleder en meget væsentlig del af dets totale såkaldte erfaringsmateriale, hvilket materiale det netop er tal-, tale- og skriftsprogenes opgave at formulere og udtrykke, således at det kan overføres fra det ene menneske til det andet, fra det ene Jeg til det andet.

Med andre ord: det erfaringsmateriale, som i form af såvel naturalistiske som symbolske og abstrakte tankebilleder indgår i Jegets tankeskabelse og dermed tankeliv, har det for en stor dels vedkommende erhvervet sig igennem sin sansemæssige kontakt med det fysiske materieplans objekter samt igennem den på sprog m.v. baserede vekselvirkning med andre væsener på dette materieplan.

45.

At Jeget uden at være i besiddelse af et vist erfaringsmateriale ville være totalt ude af stand til at præstere et regulært tankeliv er aldeles givet, thi tænkning består jo dybest set i at jonglere og manipulere med visse allerede gjorte erfaringer, hvilket igen vil sige allerede indhøstede oplevelser. Heraf følger da også umiddelbart, at jo større erfaringsmateriale et Jeg råder over, jo rigere tankeliv har det mulighed for at kunne præstere, hvilket ikke blot viser betydningen af en evne til at danne erfaringsforråd, men også, at det levende væsen virkelig besidder netop en sådan evne, eftersom det er en kendsgerning, at ethvert levende væsen besidder en vis større eller mindre grad af evne til at tage ved lære af, og handle ud fra erfaring. Ganske vist forudsætter en sådan udnyttelse af erfaringsmaterialet yderligere en evne af administrativ natur, nemlig intelligens: men for at denne overhovedet kan komme til at gøre sig gældende og dermed få betydning, må der først og fremmest forekomme et større eller mindre erfaringsmateriale at bearbejde og administrere. Men eksistensen af et sådant forudsætter netop, at Jeget besidder en evne til at akkumulere, at opsamle og fastholde eller arkivere de enkelte erfaringer. efterhånden som det tilegner sig dem.

Med andre ord: tankelivets praktisering er betinget af, at Jeget råder over en evne til at akkumulere de oplevelser, som det igennem sin sansemæssige kontakt med omverdenen tilegner sig, altså kort og godt betinget af en evne til at danne erfaringsmateriale.

46.

Imidlertid ved vi fra os selv, at vi ikke har hele vort erfaringsmateriale fremme i dagsbevidstheden på én gang. Tværtimod er det en kendsgerning, at vi er i stand til at have det opbevaret på en sådan måde, at det ligger ubemærket hen uden på ufrivillig vis at gøre sig bemærket eller gældende i livsoplevelsen, hvilket forhold på ny gør det aktuelt at bringe det i stk. 1-25 og 2-7, 8 omtalte bevidsthedsarkiv på bane. – Som vi husker, har det sit sæde i Jegets evighedslegeme, der i denne forbindelse udgør den del af overbevidstheden, vi har lært at kende som "skaberevnen". Når Martinus foruden udtrykket "skaberevnen" til denne del af den samlede kosmiske struktur også knytter udtrykket "evighedslegemet", beror det, som det vil erindres, på, at netop denne del af Jegets psykiske struktur er ganske urørlig og usårlig over for enhver art af destruktive kræfter, som rører sig i underbevidstheden, livsoplevelsens skueplads.

Det er som sagt i evighedslegemet Jeget opbevarer sit gradvis tilegnede erfaringsmateriale, der udgør en meget væsentlig del af det samlede bevidsthedsarkiv, men også kun en del, idet bevidsthedsarkivet som antydnet i stk. 2-7 yderligere rummer f.eks. de talenter, hvorpå skabelsen af organismer m.v. baserer sig, hvad vi i det følgende kapitel skal vende tilbage til. – For imidlertid at kunne genopleve og dermed udnytte det i bevidsthedsarkivet i form af tankebilleder opmagasinerede erfaringsmateriale, må det fra overbevidstheden så at sige “trækkes ned” i underbevidstheden, hvor den egentlige livsoplevelse, som det vil vides, finder sted. Thi uden evnen til at befordre en sådan overføringsproces ville Jeget jo ikke have den mindste glæde af sit erfaringsmateriale. Det ville forholde sig som en båndlagt, urørlig og dermed værdiløs formue.

Med andre ord: dersom ikke Jeget i forbindelse med sin evne til at arkivere sine erfaringer også besad en evne til at fremdrage dem igen, således at en genoplevelse af dem kan bringes til at finde sted, ville de være totalt uden værdi og betydning for det, ligesom al skabelse af bevidst tankeliv ville være en absolut umulighed. – En sådan dobbeltevne besidder Jeget da også, thi det er netop den, vi kender under begreberne “hukommelse” og “erindringsevne”, og den bæres af verdensaltets sjette kosmiske grundenergi, som Martinus i overensstemmelse hermed har givet navnet: hukommelsesenergien.

Og vi har hermed fået en første introduktion til denne enestående grundenergis principielle betydning for Jeget i forbindelse med dets skabelse af tankeliv.

47.

a) Hukommelsesenergien med gennemtrængningsevne udtrykt ved forholdstallet “100” udgør grundenergiorganisationens sjette grundenergi og må med hensyn til sin neutrale, objektive og rent principielle natur defineres som viljen til akkumulation (opsamling). I kontakt hermed tjener hukommelsesenergien i forbindelse med etablering af tankeliv først og fremmest som selve grundlaget for eksistensen af den omstændighed, at Jeget kan opsamle eller akkumulere sine oplevelser til fordel for skabelsen af et erfaringsmateriale eller erfaringsarkiv. Denne funktion udtrykker med andre ord hukommelsesenergiens centrale mission for Jeget.

48.

b) I sin egenskab af sanseevne for Jeget ytrer hukommelsesenergien sig centralt som evnen til at kunne fremdrage og dermed genopleve allerede én gang oplevede begivenheder og begivenhedsforløb, hvilket altså vil sige, at hukommelsesenergien i sin fremtræden som sanseevne ytrer sig som Jegets evne til at etablere sansemæssig kontakt med sit i overbevidstheden eller evighedslegemet opmagasinerede erfaringsmateriale. Denne form for oplevelse opfatter Jeget ofte bevidst som en “vandring” i fortiden, og da den som sagt etableres igennem en på hukommelsesenergi funderet sansemæssig kontakt eller berøring med det i evighedslegemet inkorporerede erfaringsmateriale, følger det i overensstemmelse med, hvad der er udtrykt i teksten til symbolskitsen i lektion 6, at den såkaldte fortid rent objektivt eksisterer i form af omtalte erfaringsmateriale.

Da imidlertid den med erfaringsdannelsen forbundne akkumulations- eller opsamlingsproces, som vi om lidt skal komme nærmere ind på, i sig selv er betinget af hukommelsesenergiens eksistens og virksomhed, bliver det klart, at forekomsten af det bevidsthedsområde, vi kalder “fortiden”, fundamentalt beror på netop hukommelsesenergiens eksistens.

Det er dog ikke blot “fortiden” i såvel objektiv som subjektiv forstand, hukommelsesenergien danner eksistensgrundlag for, men tidsbegrebet i det hele taget. Uden evnen til at kunne erindre eller huske ville begrebet “tid” aldrig nogen sinde få indpas i dets begrebs- og forestillingsverden, thi uden evnen til at erindre heller ingen mulighed for at sammenligne og skelne mellem FØR, NU og EFTER og dermed som omtalt i stk. 2-30 heller ingen forudsætning for at begribe tiden.

Da på den anden side oplevelsen af tiden som omtalt i stk. 2-30, 31 i princippet meget nøje er forbundet med oplevelsen af den første bevægelsesart, stambevægelsen, peger de her berørte forhold på, at også oplevelsen af stambevægelsen er betinget af en i tilknytning til Jeget eksisterende evne til at kunne erindre. Dette er i høj grad også tilfældet, hvilket man vil kunne komme til klarhed over ved at tænke på, at oplevelsen af stambevægelsen som allerede antydtes i stk. 2-40 i sit inderste væsen består i en mere eller mindre ubevidst, men konstant dragen sammenligning mellem en given situation, som den tog sig ud FØR, og som den tager sig ud NU, hvilken oplevelsesmetode, som det vil kunne ses, tydeligt nok stiller krav til en erindringsevne. Og da netop oplevelsen og erkendelsen af den første bevægelsesart helt og holdent danner grundlag og udgangspunkt for al oplevelse og erkendelse af de 4 øvrige bevægelsesarter (rummet, tiden, forvandlingen og materien), og man i øvrigt tager hensyn til, at netop disse 5 bevægelsesarter tilsammen udgør materialet for hele den kvantitative side af Jegets livsoplevelse, bliver det klart, at Jeget ville være totalt uden livsoplevelse, dersom det ikke besad evnen til at erindre. Thi livsoplevelse uden tilknytning til registrering eller oplevelse af tids- og rumdimensionel vibration og bevægelse, altså kvantitativ bevægelse, er absolut udelukket. – Det vil heraf kunne ses, at hukommelsesenergien ikke blot spiller en overordentlig central rolle i forbindelse med skabelsen af tankeliv, men at den yderligere spiller en ikke mindre central og fundamental rolle i forbindelse med skabelse af LIVSOPLEVELSE overhovedet.

Med andre ord: i kraft af hukommelsesenergien vedbliver ethvert i "nuet" oplevet øjeblik med alt, hvad det rummer af momenter, at have eksistens for Jeget, efter at den egentlige oplevelse af det har fundet sted, hvilket netop er forudsætningen for, at oplevelsen af al livsoplevelses grundelement, den første bevægelsesart, lader sig befordre.

49.

I sin egenskab af manifestationsevne for Jeget ytrer hukommelsesenergien sig centralt som evnen til at befordre skabelsen af den del af det samlede bevidsthedsarkiv, som netop specielt udgør Jegets vidensforråd eller erfaringsmateriale, og som vi fremover vil omtale som erindringskartoteket.

Om erindringskartoteket ved vi nu, at det har sit sæde i overbevidstheden, hvad der er ensbetydende med, at hukommelsesenergien i sin egenskab af manifestationsevne til forskel for de 5 øvrige grundenergier i overvejende grad befordrer en "indadrettet" skabelse, hvorved her vil være at forstå en skabelse, som med hensyn til resultatet tager sigte på en virkning i det "indre" af den kosmiske struktur. Hukommelsesenergien bærer med andre ord ikke blot Jegets evne til at kunne genopleve sit erfaringsmateriale men også dets evne til at arkivere eller akkumulere det og dermed dets evne til at kunne opbygge et erindringskartotek – dog naturligvis igennem et passende samarbejde med de 5 øvrige grundenergier. Og vi skal straks gå over til i elementære træk at beskæftige os med de nærmere enkeltheder vedrørende denne specielle skabelsesproces.

50.

I kraft af sin evige tilknytning til den syvende grundenergi, moderenergien, er hukommelsesenergien (såvel som de 5 øvrige grundenergier) evigt repræsenteret i det psykiske kraftfelt som et organisk element eller dannelse i dette, hvad vi i det følgende kapitel skal komme betydeligt nærmere ind på. Denne på hukommelsesenergien beroende organiske dannelse, som vi senere skal lære at kende under navnet "hukommelseslegemet", er sæde for Jegets evne til i praksis at operere med hukommelsesenergien, sanssemæssigt såvel som manifestationsmæssigt, og den betinger i overensstemmelse med hukommelsesenergiens neutrale, principielle natur, at Jeget i erfaringskabens tjeneste er i stand til at fængsle og fastholde overhovedet alle de vibrations- og spændingssituationer, som på foranledning af den sanssemæssige berøring med bl.a. den fysiske verden skabes og opleves i dette kraftfelt. I praksis foregår dette ved, at hukommelseslegemet under indflydelse af moderenergien og det på denne beroende "talentkerne-princip" øjeblikkeligt til

overbevidstheden overfører de i P-kraftfeltet etablerede vibrations- og spændingssituationer, hvor de som stabile og uforgængelige spændings- og vibrationsstrukturer eller -anlæg organiseres og opmagasineres efter ganske bestemte på perspektivprincippet beroende love og retningslinier, hvorved de indgår som nye elementer i det samlede erindringskartotek.

Et sådant overført vibrationsanlæg betegner Martinus som en TALENT-KERNE eller for at være helt nøjagtig: som en "erindringstalentkerne", og dens hovedbestanddel er altså hukommelsesenergi. Men da grundenergiene som tidligere nævnt aldrig enkeltvis kan eksistere i renkultur, må man kunne forstå, at den ikke udelukkende består af hukommelsesenergi. For det første bæres, opretholdes og organiseres den først og fremmest af den syvende grundenergi, moderenergien. Dernæst består den foruden af hukommelsesenergi også af de 5 øvrige grundenergi, som i potentiel eller bunden tilstand er til stede i dét indbyrdes kombinationsforhold, i hvilket de var til stede i den oprindelige tilgrundliggende oplevelse. Man må således ikke opfatte en erindringstalentkerne som nogen simpel foreteelse, og ej heller som en bogstavelig genpart af den tilgrundliggende oplevelse. Tværtimod kan den have en overordentlig kompliceret, men aldeles stabil og særdeles koncentreret struktur, idet i "mikroskopisk format" som talentanlæg rummer overhovedet alle de såvel kvantitative som kvalitative vibrationsmomenter, der var til stede i, og dannede den oprindelige oplevelse: de kvantitative momenter repræsenterede ved dynamiske tankebilleder med bevægelse, rum, tid, forvandling og materie, og de kvalitative momenter repræsenteret ved de til tankebillederne knyttede stemninger samt etiske og intellektuelle elementer og detaljer sammensat af instinkt, tyngde, følelse, intelligens, intuition og hukommelse (erfaring). Vores indtryk af en erindringstalentkerne er da hermed dette, at den udgør et "lille", yderst koncentreret kraftanlæg eller kraftcenter, som på basis af først og fremmest hukommelseslegemets virksomhed er indbygget eller indlemmet i overbevidstheden, og som i koncentreret form rummer en given tilgrundliggende oplevelses samtlige momenter, kvantitative såvel som kvalitative. I kontakt hermed er vi opmærksomme på den store betydning, hukommelseslegemet har for befordringen af den specielle skabelse, der består i at danne erindringstalentkerner, idet vi forstår, at netop hukommelseslegemet er sæde for Jegets evne til at fuldbyrde denne vigtige funktion. Vi er med andre ord blevet klar over, at hukommelsesenergien i sin egenskab af manifestationsevne for Jeget meget nøje er forbundet med eksistensen af hukommelseslegemet.

Der er imidlertid her tvingende grund til at gøre opmærksom på, at det ikke blot er i sin egenskab af manifestationsevne, hukommelsesenergien er afhængig af et hukommelseslegeme, men at dette forhold i mindst lige så høj grad gælder for hukommelsesenergien i dens egenskab af sansevne for Jeget. Hukommelseslegemet er på en gang at manifestations- og sanseredskab for Jeget, nemlig det redskab, igennem hvilket det såvel opbygger som sanser sit erindringskartotek med dets indhold af erindringstalentkerner. I denne forbindelse bør det yderligere nævnes, at hukommelseslegemet i dets fremtræden som sanseorgan for Jeget i praksis fungerer som et forstærkersystem eller forstærkeranlæg, igennem hvilket de i overbevidstheden placerede og som koncentrerede mikro-kraftanlæg udformede erindringstalentkerner kan bringes til at etablere et opbud af vibrationer og spændinger i det psykiske kraftfelt af en sådan størrelsesorden, at en minutiøs genoplevelse af den til grund for den pågældende erindringstalentkernes dannelse liggende oprindelige nyoplevelse automatisk bringes til at finde sted; – altså en mekanisme, der ligner den, som f.eks. en moderne båndoptager fremviser.

Med andre ord: i sin egenskab af såvel manifestations- som sansevne for Jeget knytter hukommelsesenergien sig intimt til eksistensen af et hukommelseslegeme, der således i huske- eller erindringsfunktionens tjeneste fungerer både som et manifestationsorgan og et sanseorgan. – Denne kontinuitet eller sammenhørighed mellem grundenergi og grundenergilegeme er dog ikke blot

gældende for hukommelsesenergiens vedkommende, således som man af det foranstående måske kunne komme til at tro, men gælder, som det senere vil fremgå, for samtlige grundenergiens vedkommende. Alle er de med hensyn til deres interne funktioner meget nøje forbundet med respektive psykiske organer eller legemer. (Se i øvrigt L.B.I, stk. 209-211.)

51.

Hovedbestanddelen af en erindringstalentkerne er som sagt hukommelsesenergi! – I overensstemmelse med sine principielle, sine akkumulerede egenskaber, er det netop denne grundenergi, der danner basis for erindringstalentkernens strukturelle stabilitet og uforgængelighed.

Imidlertid oplyser Martinus her, at hukommelsesenergiens bevarende eller konserverende indflydelse på de til en erindringstalentkerne knyttede vibrationsanlæg af begge kategorier kun til en vis grad omfatter sådanne, som repræsenterer eventuelle mørke, triste, smertefulde og ulykkelige sider ved den oprindelige oplevelse. Disse anlæg udgør kosmisk-kemisk set uædle islæt i talentkernestrukturen, og for dem gælder det, at de langsomt men sikkert nedbrydes og udskilles for til sidst at være helt udrensede, således at der tilbage kun er de ædle vibrationsanlæg, hvilket vil sige de anlæg, som repræsenterer hele den lyse, lykkelige, behagelige og positive side ved den oprindelige tilgrundliggende oplevelse. Der er med andre ord tale om, at et levende væsens samtlige erindringstalentkerner ifølge evige, universelle love er underkastet en kosmisk-kemisk proces, igennem hvilken de gradvis udrenses for alle uædle vibrationsanlæg, de måtte indeholde, således at de til sidst fremtræder som vibrationsstrukturer, der repræsenterer forædlede kopier af de oprindelige tilgrundliggende oplevelser.

Sådanne forædlede kopier betegner Martinus som GULD-KOPIER, og han oplyser, at Jeget ved at fremdrage disse i dagsbevidstheden vil opleve en vis fornemmelse af mental SALIGHED, der i ekstreme tilfælde kan antage karakter af ren ekstase. Det er således den føromtalte udrensnings- og forædlingsproces, der ligger til grund for den omstændighed, at f.eks. et gammelt menneskes barndomsminder i erindringen står i et lysende skær, skønt den egentlige oprindelige oplevelse af barndommen måske i virkeligheden slet ikke var så lys endda. Ligeledes er det den samme proces, der betinger det forhold, at "tiden læger alle sår", og at det, som engang blev oplevet som noget direkte ubehageligt, ved erindringen få eller mange år senere synes betydeligt mere harmløst – ja, måske helt attråværdigt. Man behøver her blot at tænke på den begejstring, hvormed et voksent eller ældre menneske kan fortælle om sin lærlingetids eller soldatertids faktiske strabadser og ubehageligheder.

Med andre ord: til hukommelsesenergiens egenskaber hører også den at befordre dannelsen af guldkopier, der ved sansning udløser salighedsoplevelser. – Som følge af denne guld kopi og dermed salighedsbefordrende egenskab ved hukommelsesenergien betegner Martinus også verdensaltets sjette kosmiske grundenergi som "salighedsenergien". (Se i øvrigt L.B.I, stk. 211, 212, L.B.II, stk. 356 og L.B.IV, stk. 1109.)

52.

c) Som det af det foranstående vil kunne ses, er karakteren af den skabelse, hukommelsesenergien befordre, i udpræget grad af "indre" natur, hvorfor den da også i sin fremtræden som menneskelig elementarlivsytring er væsentlig vanskeligere at observere, end tilfældet er med hensyn til de 5 øvrige underbevidsthedsgrundenergi. I de til menneskets adfærdsmønster knyttede bevægelsesmanifestationer lader den sig faktisk kun spore som den side af disse manifestationer, der udtrykker viden og erfaringer, hvilket karakteristisk nok er ensbetydende med, at hukommelsesenergien i dens fremtræden som menneskelig elementarlivsytring med hensyn til sin observation og erkendelse stiller visse krav til en nærmere bestemt modsvarende viden og erfaring

hos iagttageren. Thi uden en sådan modsvarende viden og erfaring hos denne, vil vedkommende også i vid udstrækning savne de nødvendige forudsætninger for at kunne forstå den side af adfærdsmønsteret, hukommelsesenergien bærer, hvilken omstændighed bringer os det gamle ord i erindring, der siger: "Ånd erkendes ved ånd". – Og det lader sig hermed på ny iagttage, at repræsentanterne for den intellektuelle eller forstandsdannende grundenergigruppe, B-gruppen, hvortil hukommelsesenergien jo hører, er af en "finere" og mindre materiel natur, end tilfældet er med hensyn til A-gruppens repræsentanter.

Som rent praktiske eksempler på menneskelige manifestationer af hukommelsesenergi kan bl.a. nævnes praktiseringen af tale- og skrift-sprog m.v., idet mennesket netop herigennem på en særdeles karakteristisk måde demonstrerer viden og erfaring og dermed besiddelsen af erindringsevne, hvad der jo netop forudsætter eksistensen af hukommelsesenergi samt viljemæssigt herredømme over denne.

Med andre ord: i sin fremtræden som menneskelig elementarlivsytring manifesterer hukommelsesenergien sig helt enkelt som et "erfaringsmoment".

53.

d) Da hukommelsesenergien, som det vil kunne ses, repræsenterer en kvalitativ vibrationstype, der kun på en meget beskeden, nærmest indirekte måde gør sig bemærket udadtil, er denne grundenergi tilsvarende vanskelig at spore i de af naturen befordrede bevægelsesmanifestationer og adfærdsmønstre, lige som den af de førbemeldte erkendelsesmæssige årsager er ekstra vanskelig at tyde og analysere rent meningsmæssigt. Dog er der tale om, at den i sin fremtræden som "saligheds- og ekstaseenergi", udløst på foranledning af de førromtalte "guld-kopier", i nogen grad lader sig spore som en ret karakteristisk elementarlivsytring i det samlede naturscenarium. Thi i denne specielle fremtræden som salighedsenergi kan den, hvor de nødvendige betingelser er til stede, influere på de "ydre" energi- og bevægelsesmanifestationer, som den derved præger i en særdeles karakteristisk retning. I denne fremtræden møder vi f.eks. dens dønninger i form af de vældige solprotuberanser og de skønne mineralkrystallisationer. Ligeledes møder vi i nogen grad dens ytringer i form af blomsterflorets pragt, skønhed og dufte, ligesom den i væsentlig grad er til stede i det seksuelle ekstasefænomen. Men ikke nok med det. Dybest set er i virkeligheden hele den verden, vi kalder "mineralriget", i sin kosmiske analyse identisk med én kollektiv afkrystallisation af salighedsenergi, hvilket for øvrigt også gælder vor egen skeletstruktur, og repræsenterer således en tilsvarende kollektiv ytring af verdensaltets sjette kosmiske grundenergi, hukommelsesenergien. Og da netop denne grundenergi udelukkende kun befordre en oplevelse af arkiveret erfaringsmateriale, hvilket vil sige en 100 procent "indre" eller "indadvendt" oplevelse uden kontakt eller forbindelse med ydre begivenheder, er det såre naturligt, at mineralriget for den kosmisk uindviede udadtil må komme til at fremtræde som en tilsyneladende død og livløs verden. Men det er den altså absolut ikke i Martinus' øjne. Tværtimod skildrer han i sine kosmiske analyser hele dette vældige vibrationsdomæne som én eneste guddommelig livsytringssfære, som én eneste åbenbaring af "fjerne" kosmiske tilværelsesområders eller tilværelseszoners tilkendegivelse af "indre" liv og salighed.

Med andre ord: i sin fremtræden som elementarlivsytring i det af naturen befordrede adfærdsmønster manifesterer hukommelsesenergien sig i hovedsagen i form af salighedseller ekstasemomenter. – Herudover ytrer hukommelsesenergien sig naturligvis yderligere som et erfaringsmoment i de af dyrerigets repræsentanter befordrede adfærdsmønstre. (Se i øvrigt L.B.II, stk. 394, 95.)

– – Og hermed kan vi afslutte omtalen af verdensaltets sjette kosmiske grundenergi, hukommelsesenergien, til fordel for en omtale af den fjerde kosmiske grundenergi,

intelligensenergien. (Vedrørende hukommelsesenergien: se i øvrigt L.B.I, stk. 260, L.B.II, stk. 340, 356, 391-414 og L.B.IV, stk. 1108-1122 samt 1276.)

Spørgsmål til lektion 13

1. Hvad forstås inden for rammerne af Martinus kosmologi ved begrebet "en tanke"?
2. Hvordan defineres en "tanke" med hensyn til sin objektive og substantielle identitet?
3. a) På hvad måde er jegets følelsesliv rent objektivt forbundet med P-kraftfeltet og b) på hvad måde er dets tankeliv forbundet med dette kraftfelt?
4. På hvad måde oplever Jeget subjektivt sit tankeliv?
5. Hvad forstås ved Jegets erfaringsmateriale?
6. Hvad er tal-, tale- og skriftsprogenes mission i forbindelse med skabelsen af tankeliv?
7. Hvilken proces ligger i første række til grund for Jegets indhøstning af erfaringsmateriale?
8. Ville det være muligt for Jeget at præstere et tankeliv, dersom det overhovedet ikke rådede over et vist erfaringsmateriale?
9. Hvilke 2 organiske forudsætninger stiller eksistensen af et erfaringsmateriale krav til?
10. Hvorledes defineres hukommelsesenergien med hensyn til sin neutrale, objektive og rent principielle natur?
11. Hvorledes ytrer hukommelsesenergien sig i dens egenskab af sanseevne for Jeget?
12. Er der tale om, at oplevelsen og erkendelsen af stambevægelsen er betinget af eksistensen af en erindringsevne?
13. Hvorledes ytrer hukommelsesenergien sig i dens egenskab af manifestationsevne for Jeget?
14. Hvad forstås ved Jegets erindringskartotek?
15. Hvad kalder Martinus de dannelser i overbevidstheden, som respektive i sig rummer Jegets erfaringer?
16. Består de i spørgsmål 15 omtalte dannelser af hukommelsesenergi alene?
17. Hukommelsesenergien befordrer en langsom udrensning af erindringskernernes indhold af negative momenter, hvorved disse til sidst kommer til at fremtræde som forædlede kopier af den oprindelige, tilgrundliggende oplevelse: a) hvad kalder Martinus sådanne forædlede kopier, og b) hvilken speciel oplevelse vil en sansning af dem foranledige?
18. Under hensyntagen til den i spørgsmål 17 berørte forædlende egenskab ved hukommelsesenergien knytter Martinus også et andet navn til denne: hvad er det for et navn?
19. Hvorledes ytrer hukommelsesenergien sig i dens fremtræden som menneskelig elementarlivsyttring?

20. Hvorledes ytrer hukommelsesenergien sig centralt i det af naturen befordrede adfærdsmønstre?

Svar til spørgsmål i lektion 12

1. Derved forstås det af jeget opretholdte og af tyngde- og følelserenergi bestående psykiske kraftfelt
2. Det udgør "skelettet" i jegets psykiske sans- og manifestationsstruktur
3. Den, at P-kraftfeltet udgør selve det bærende substantielle grundlag for tanke- og følelseslivets eksistens, idet tankerne og følelserne rent obektivt udgør henholdsvis visse vibrationer og spændingstilstande i P-kraftfeltet.
4. a) Ja, b) Ja, de er identiske
5. Som evnen til i alle tonearter at "føle" modvilje, frastødning og antipati mod nogen eller noget.
6. Som evnen til i videste forstand at kunne føle
7. b) Det er følelserenergien
8. Et specielt spændingsforhold mellem tyngde- og følelserenergien i det af disse to grundenergiers dannede psykiske kraftfelt
9. a) Det er igennem følelserenergien
10. Tyngdeenergiklimaer udgør spændingstilstande der er domineret af tyngdeenergi, hvorimpd følelsesklimaer udgør spændingstilstande, der er domineret af følelserenergi
11. Som evnen til at mobilisere dynamisk kraft
12. Som evnen til at beherske, kontrollere og tæmme den ved tyngdeenergien repræsenterede kraftudvikling
13. a) Det er tyngdeenergien
14. a) Derved forstås manifestationer, der er domineret af tyngdeenergiens dræbende tendens; b) derved forstås manifestationer, der er domineret af følelserenergiens livgivende tendens.
15. a) Derved forstås følelsermanifestationer, der bærer præg af, at følelserenergien befinder sig i et gunstigt overlegenhedsforhold til tyngdeenergien; b) derved forstås følelsermanifestationer der bærer præg af, at følelserenergien befinder sig i et overdimensioneret og dermed ugunstigt overlegenhedsforhold til tyngdeenergien
16. Som en bevægelsesfremmende faktor og i kontakt hermed som et dynamisk og destruktivt moment i adfærdsmønstret.
17. Som en bevægelsehæmmende faktor og kontakt hermed som et stabiliserende, opbyggende og konstruktiv moment i adfærdsmønstret

Svarene er godkendt af Martinus